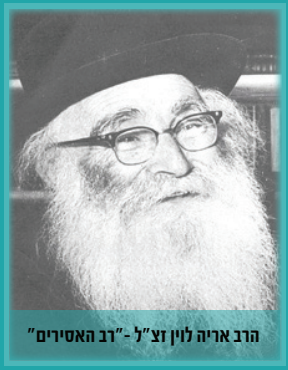
הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

ט"ו חשוון תשע"ח

פרשת וירא

דרך חיים

לימדונו רבותינו שאברהם אבינו התפלל תפילת שחרית, שנאמר "וישכם אברהם בבוקר".

תפילת שחרית היא תפילה של רחמים, אותה התפלל איש החסד הגדול אברהם אבינו, שעליו המליצו 'האדם הגדול בענקים'.

וייפלא שתפילתו לא נענתה, וסדום נהפכה, "וישכם אברהם בבוקר" - מכאן למדין תפילת השחר ובהשכמה, ומה נאמר בהמשך הפסוק? "וירא והנה עלה קיטור הארץ כקיטור הכבשן".

מכאן רואים, שתפילתנו על אף שלא נענית שומה עלינו להתפלל, כי אין תפילה ששבה ריקם, רק שבעינינו היא לא נענתה, ואין אנו יודעים מה פירותיה ושכרה ופעולתה כעת ולעתיד.

לימד אותנו **רבינו האר"י הקדוש זי"ע** שנשמות אנשי סדום כבר היו בעולם באנשי דור הפלגה ודור המבול, ופעל אברהם אבינו לתת להם הזדמנות נוספת שיירדו שוב באנשי דור המדבר שמא ייטיבו אז דרכם. וכיון שהרשיעו בדור הפלגה בחוסר אמונה לכן אמרו במדבר "היש ה' בינינו אם אין". כיון שהרשיעו בדור המבול בעריות, לכן בכה העם למשפחותיו, 'על עסקי עריות' שנאסר להם, ובלעם הכשילם בבנות מדין. כיון שהרשיעו בדור המבול בעבירות שבין אדם לחברו, לכן זיכם הקב"ה במידת רחמנות ועשיית חסד זה עם זה, עד שנאמר 'כל מי שאין בו רחמנות וגמילות חסדים אינו מבניו של אברהם יצחק ויעקב', אולם החטאים גברו עד שנחתם דינם ואמרו רבותינו שדור המדבר אין להם חלק לעולם הבא.

"ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תועי לבב הם והם לא ידעו דרכי, אשר נשבעתי באפי אם יבואון אל מנוחתי". שבועה שנשבע הקב"ה שכולם ימותו במדבר עד תום הדור הרע ההוא...

בכל שנה היו יוצאים בתשעה באב וחופרים לעצמם קברים כדי לקיים שבועת הקב"ה, ובשנה האחרונה נותרו חמשה עשר אלף איש שחפרו את קברם ויצאו משם למחרת. הבינו שטעו ביום המעונן - בתאריך, שוב למחרת חפרו קבר, עד ט"ו באב שהבינו שפסקה הגזירה.

מדוע דווקא מהאחרונים פסקה והתבטלה הגזירה?

המשך בעמוד הבא

כמים חיים

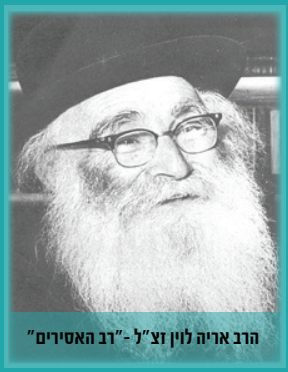
הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

דרך חיים

אומר המלבי"ם, דור המדבר היו בו את כל הארבעה שחייבים להודות ולהביא קרבן תודה:

יורדי הים - ירדו לים סוף וניצלו, הולכי מדברות - המדבר הגדול והנורא בו הלכו, היוצא מבית האסורים - מצרים הבית סוהר הנורא והגדול בעולם, חולה שהתרפא - עם שלם מדוכא ושבור ורצוץ בנפש וגוף שיצא גאה והתרפא מכל מכאוב לאחר חמישים יום במתן תורה.

ביורדי ימים והולכי מדברות נאמר שהם 'צועקים' להקב"ה והוא 'מושיעם' מצרתם, אולם בחולה ואסיר נאמר שהם 'זועקים' והקב"ה 'מוציאם' מהצרה.

מה ההבדל בין צעקה לזעקה ובין הוצאה ממיצר לישועה?

הצעקה באה משום שאין מי ששומע, לעומתה הזעקה הינה לכל מי ששומע.

כשאדם יורד לים או הולך מדבר אין לו למי לצעוק, לכן צעקתו ללא קול - בלתי לה' לבדו, והרי הוא זוכה בישועה מוחלטת. לעומת זאת האדם החולה עושה השתדלות לצאת מן החולי, וכן האסיר עושה כל אשר לאל ידו בהשתדלות לרצות, לכן הינם זועקים ומוציאים אותם ממצבם, אבל לא מושיעים אותם בישועה נצחית.

דור המדבר האחרון ידע שכבר אין לו במי לתלות יהבו שהאחר ימות, כיון שנותרו רק חמשה עשר אלף, אם כן אנו עתידים בוודאות למות מחר, ולכן הם צעקו ולא רק זעקו, וממילא נושעו בישועה נצחית, על אף שהגזירה הייתה בשבועה בכסא הכבוד, יפה כוחה של הצעקה לשבר הכל.

והוא שייסד רבי נחוניא בן הקנה: 'שוועתנו קבל' - בוודאות תתקבל, אימתי? 'ושמע צעקתנו', כי הצעקה מופנית רק לך 'יודע תעלומות'.

יתקבלו תפילותינו לרחמים ולרצון לפני אדון כל!

שבת שלום ומבורך

בהוקרה ואהבה

חיים אידלס

המעוניין לשלוח אל הרב אידלס
שאלות הלכתיות (בלבד)
מוזמן לשלוח לכתובת
shut.r.eideles@gmail.com
תשובות יישלחו לשואלים ויפורסמו
באתר עמותת 'איש צדיק היה' ובעלון.

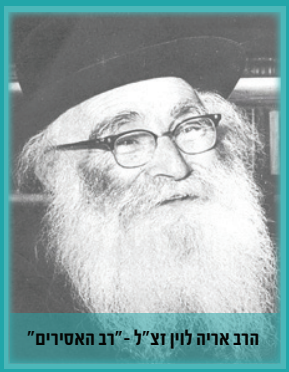
הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

בדרכו של ר' אריה

בשנותיו האחרונות של ר' אריה כשהיה כבר חלוש סר הרב למשפחתו של יעקב דוד פרלין כדי לבקר את התינוק שנולד להם. הביעו ההורים את פליאתם על טרחתו של הרב הישיש לבוא ממרחקים ובחום היום. השיבם: "באתי לקיים מצוות ביקור חולים, כי זה יום השלישי למילתו, והרי התורה מספרת שהקב"ה בכבודו ובעצמו בא לבקר את אברהם אבינו ביום השלישי למילתו, ומכאן שעלינו ללכת בדרכיו".

(איש צדיק היה עמוד 89)

כתב הסופר יעקב דוד אברמסקי, בנו של הגאון הרב יחזקאל אברמסקי:

"הרב ר' אריה הוא מלאך הברית, ברית כרותה עימו, והוא מוצא כל לב נענה נכון לפניו, כי מלאך חסד היה לרבים, וכאור נוגה כעמוד אור. עתים הייתי רואה את הרב הולך, ולא נכנסתי עימו בדברים אלא הפטרתי 'שלום' בשפה רפה, כי ידעתי הוא רץ לברית או רץ ללטף ילד, להחליק ידו על ראשו של תינוק ולברך את אמו, או רץ אל אסיר

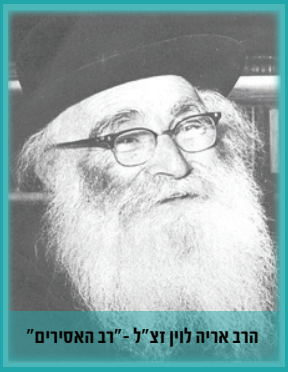

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

בדרכו של ר' אריה

לעודדו להזכירו כי הכול בידי שמים וישועת ה' כהרף עין. הוא תמיד שליח מצווה. ומי שלחו? הוא מלאך העושה שליחותו, מלאך אחד ששליחותו אחת; ניחום אבלים, אבלי ציון, וצידוק הדין, הוא, הרב, לא נתן מעודו לתת תיפלה בהשגחה. זהו רבנו, הוא לימד את אסירי ציון דעת אלהים, לדעת שיש אלהים ויש לנו על מי להישען.

(צדיק יסוד עולם עמוד 410)

טלפון: 1700-700-999 | דוא"ל: ish.tsadik@gmail.com | אתר: www.ish-tsadik.org.il

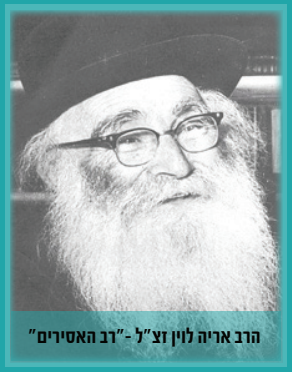
הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

הלכה ומנהג

הגמרא (ברכות דף ו עמוד ב) לומדת מהפסוק ""וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה'" (בראשית יט כז) שעל האדם לקבוע מקום לתפילתו, ואם עשה כן בשעה שנפטר מן העולם אומרים עליו 'אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו'. ענין זה של קביעות המקום לתפילה נפסק בדברי השלחן ערוך (אורח חיים סימן צ סעיף יט) שכתב שלא די שיקבע לו בית כנסת קבוע לתפילתו אלא שבבית הכנסת עצמו יהיה למתפלל מקום קבוע. והוסיף המגן אברהם שגם כאשר אדם מתפלל בביתו ביחידות צריך לקבוע לו מקום להתפלל בו.

נעיר שכל האמור הוא דווקא לגבי תפילת שמונה עשרה עצמה, ורק אם אפשר נקפיד לכתחילה להתפלל את כל התפילה במקום הקבוע. יש לדעת ש'קביעות מקום' הוא כל מקום שנמצא במרחק ד' אמות מהמקום הקבוע. ובוודאי אלו שרבים ומתקוטטים על מקומם הקבוע אין ערך לתפילתם.

ישנן הלכות נוספות בעניין מקום התפילה. איננו מתפללים במקום גבוה משני טעמים שונים- משום גאווה, הפוך ממה שנאמר על התפילה "ממעקים קראתיך ה'", או משום פחד של האדם מפני נפילה שתגרום להסחת דעתו מהתפילה. מקום גבוה הוא מקום שגבוה מהרצפה שלושה טפחים (24 ס"מ). אמנם אם אותו מקום מוגבה רחב ארבע אמות על ארבע אמות (2 מטרים רבועים), כגון בימה או מדרגה רחבה, ניתן להתפלל על גביו.

כן מקפידים שלא להתפלל מול ציורים ודברים שעלולים להסיח דעתו מן התפילה. אמנם ציורים וכדומה הנמצאים על קירות בתי הכנסת לא נכללים באיסור זה.

מהפסוק שנאמר על חזקיהו "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל" אנו לומדים שאסור שיחצצו דברים בין המתפלל לקיר. למעשה מקפידים בכך באם אפשר, אך אם המקום צפוף ואין ברירה אין זה מעכב. כאשר גם לכתחילה איננו מקפידים כי אם בדברים קטנים, אך חפצים גדולים או קבועים בקרקע לא נחשבים כחוצצים. וגם לעניין זה חפצים שהם מצורך התפילה לא נחשבים כחוצצים, כגון סטנדרים ושלחנות קטנים וכדומה.